

عنوان مقاله:

آسیب شناسی فرصت ها و چالش های ادبیات پایداری در ایران

محل انتشار:

نهمین کنگره ادبیات پایداری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

الناز دوج حیدرلو - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

ریشه های ادبیات پایداری در ایران به پیش از اسلام باز می گردد، آثار تولید شده در این زمینه در دوران معاصر؛ از نظر کثرت، کیفیت و اقبال مخاطبان، قابل مقایسه با ادوار پیشین نیست. لذا، ضرورت دارد ادبیات پایداری به عنوان بخش مهمی از ادبیات امروز ایران بررسی شده، مولفه ها، فرصت ها و چالش های پیش روی آن آسیب شناسی شود. این پژوهش ضمن واکاوی مولفه ها و ارائه تعریفی جامع و مانع از ادبیات پایداری و طبقه بندی انواع مختلف و متفاوت آن، می کوشد مهمترین فرصت ها و چالش های این شاخه از ادبیات در ایران را، با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی مورد بازشناسی، بررسی و تحلیل قرار دهد. بر اساس یافته های این تحقیق، مولفه اصلی ادبیات پایداری- به منزله یک مقوله ماهیتا مضمونی- توجه به عنصر «ستیز با» یا «تاب آوری در برابر» هر نوع اعمال قدرت نامشروع؛ لوازم و عوارض آن است. مهمترین چالش های ادبیات پایداری نیز، تشتت در تعریف، فقدان نظریه پردازی، شعاری، سفارشی و دولتی شدن و مهمترین فرصت های آن، همسویی بدنه اصلی ادبیات پایداری با گفتمان انقلاب و سیاست های کلان نظام، حمایت های مادی و معنوی نهادهای حاکمیتی، برخورداری از پشتوانه های فرهنگی چندین هزارساله؛ اعم از اساطیر، تاریخ پر از جنگ و استبداد و همچنین مذهب انقلابی تشیع است.

کلمات کلیدی:

ادبیات فارسی، ادبیات پایداری، ادبیات انقلاب اسلامی، ادبیات دفاع مقدس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1686093>

